

MBAJ KRENARI

Eh, nuk di se nga do të ia fillojë
Por, e di vetëm se nuk kishte të tjerë,
Që kur unë nisa të ekzistojë
Më vonë u krijuan fqinjët
Apo edhe arritën nga Karpatet
Gjithsecili ma i çoroditur e ma i zi se tjetri...

Pasi isha e bukur – lakmonin bukurin
Mbase isha edhe pasur – lakmonin pasurin
Dhe, mu vërsulen njeri pas tjetrit si bishat
Kur nuk ia arrinin ndaras
Hera herës edhe bashkoheshin,
Vetëm për të më gjuhëzuar e pushtuar...
Por, as njëherë nuk arritën të më poshtërojnë...

Më copëtuan e mi ndan nga trupi pjesë të mia
E unë kurrë nuk u pajtova me atë padrejtësi
Të shkaktuar nga dora mizore
Ani se dikush iu duartrokiste
Në shenjë aprovimi nëpër mbledhje
E konferenca ambasadorësh
Brez pas brezi nuk më mungoi
sakrifica nëpër shekuj
Plagosje, tortura, dëbime...

Kurrë e dorëzuar e as e vdekur
Më dy njëzet e tetë nëntor
Mu deshtë të shpallë pavarësi
Që nga faqja e dheut
të mos zhduket emri Shqipëri
Kisha pavarësi të kufizuar,
Meqenëse mbeta e cunguar
Megjithatë në shpirtin tim
Mbaj krenari të madhe e pa kufi
Për gjuhen e bukur shqipe
Për Flamurin KUQ E ZI
Dhe emrin e ëmbël Shqipëri
abc – (autor: beqir cikaqi)